

1885-01-24

þÿ š ± Ä ¬ Ä · ½ Ä Á ¹ º Å ¼ ¯ ± ½ Ä · Â À ± Á

þÿ • Á µ Å ½ · Ä ¹ º ì Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/7863>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατά την τρικυμίαν της παρελθούσης Τρίτης πολλά ναυάγια έγινοντο εν Κύπρω: ούτως εν Λεμησσῶ κατεποντίσθησαν ἑξ φορηγίδες, ἃν τινες περιείχον καὶ πραγματείας, ἐν Πάσῳ κατὰ τὰ Μουλλιάσυν-ετροίβησαν δύο πλοία ἐκ Σύρης, (τὸ ἐν ὑπὸ ἐλληνικὴν σημαίαν) γωρητικότητος τόμεν 2 χιλ. τὸ δὲ 2,500 κοιλῶν, περιέχοντα κενὰ βαρέλλια οἴνου καὶ περὶ τὰ 100 βαρέλλια ἀλμυρικῶν, ἐν Κερυνείᾳ δὲ τρίστον τι Ἀγγλικόν, ὅπερ ἐφόρτωνεν ὁ ἐν Λάρνακι κ. Ζήνων Πιερίδης, περιέχον περὶ τὰ 200 καντάρια κερατιῶν.

Ἰκκαναὶ βρογαὶ κατέπετον κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐφ' ὅλης τῆς νήσου, ὁ δ' Ὀλυμπος καὶ τὰ παρακείμενα βουνὰ ἐκαλύφθησαν ὑπὸ χιόνων.

Ὁὐχὶ τῇ Τετάρτῃ ὡς κακῶς πληρορηθέντες παρ' ἐνδιαφερομένων, ἐν οἷς καὶ Ἀγγλοὶ, εἶχονεν γράφη ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ἡμῶν ὅτι κατέπλευσε εἰς Λάρνακα τὸ ἐκ Συρίας Αὐστριακόν, ἀλλὰ τῇ Πέμπτῃ, ὅτε καὶ θέλουσα ἢ διεύθυνσις τοῦ ἐν Λάρνακι ταχυδρομείου δὲν ἤδυνατο νὰ κάμῃ ὥστε νὰ φθάσωσιν εἰς Λεμησσὸν ἀπὸ ἡμερῶν οἱ ταχυδρομικοὶ σάκκοι. Ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας.

Μεθ' ὅλα τὰ διοικητικὰ μέτρα, αἱ διάφοροι ληψοδοσίαι παρ' ἡμῖν ἐξακολουθοῦσι γινόμεναι ὡς τὰ παρὶν, ἧτοι μὲ λίραν ἀγγλ. πρὸς γρ. 132.

Ἡ τρίτη σύνοδος τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου συγκαλεῖται τῇ 23) 4 Φεβρουαρίου προσεχούς.

Ἐμάθομεν ὅτι μέλος τι τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀφοροῦν δῆθεν λαβὼν ἑξ ὧτων ἐγράψαμεν περὶ τῶν θεσπισθέντων ὑπὸ τοῦ δημ. συμβουλίου ἐφ' ὧν, ἐξεφράσθη λίαν οὐσ-

ωσρ
χρωργια

Γενμα
θαγαβ. νεταυρορε ς
παιεσοδ
Παφος
Κυρος → Συμη
→ Αυστρια
Κερυνεία
Λαρνακί
Ζήνων Πιερίδης
ταχυδρομείο
Νομοθ. Συμβούλιο
Φρολογία
Ὁξιαρο
Ξ. Ησαΐας
Εμπληματα
Αξέωτορα
Διαφηριβελο
Λαρνακί
Μοναχρ
Εμπληματα (Λιμοζάβατοι)
Αδωμομα
Μεγαι μετωφορας (Δίφρος)
Τυπος
Κηριως Ομοιομεδης (Κυιος)
Ευπαιδευση
Γρηγορης Ν. Κυβιδης
ελλ. προγενειω
Δαιαωδωμ
Θωκαρης Κωνσταντινιδης
Αρχαιωτικες
Max Ohnefalsch Richter
Βατυλή
Κυριοι Αιγυπτου
Συλλοχα
Ν. Θ. Παυλιδης
Καφενεία

μενῶ, κατὰ τῆς « Ἀληθείας ». Γι-
νώσκοντες ὅτι ὁ ἀνὴρ ἀγνοεῖ ὅλως
τὴν σημασίαν τῶν ἄς εἶπε λέξεων,
οὐδαμῶς σὺν ἐριζόμεθα αὐ-
τῷ, τῷ λέγομεν δ' ἀντὶ πάσης ἀ-
παντήσεως τὸ « Καὶ κόρορος ἐν
λαγάνοις καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις
καὶ ... ἐν ἐπιγραφαῖς τῆς « Ἀληθεί-
ας. »

Ὁ διακεκρυμένος ἠθοποιὸς κ. Ξ.
Ἡσαΐας, ἀφοῦ κατὰ τὸν « Νεολό-
γον », πολλὰς ἐν Κ) πόλει ἐδρέψατο
δάσνας ὑπὸ τὸν θιασάρχην κ. Ἀλε-
ξιάδην, καταρτίσας νῦν, καθὰ γρά-
φουσιν ἡμῖν, δραματικὸν θίασον,
σκοπεῖ ν' ἀφίκηται κατ' αὐτάς εἰς
Κύπρον ἵνα διδάξῃ καὶ αὐτοὺς ἀπὸ
σκηνῆς, ὡς πέφυσι, διάφορα δράμα-
τα. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ εἰδη-
σις αὐτῆ θέλει εὐαρεστήσῃ ταῖς συμ-
πολίταις ἡμῶν.

Ὁ φονεύσας τὸν ἐξ Ἀλέκτορας
Μαχμούτ- Οἰσεὴν, Ὀσμάν Καρα-
φίλλης ἀπέδρα, ἀμοιβὴ δὲ 10 λερῶν
ἐκηρύχθη πρὸς σύλληψιν αὐτοῦ.

Πωλεῖται ὑπὸ τῆς κυβερν. ἡ ὡς
σωτίσιος ἐν τῇ πόλει ἡμῶν χρησιμεύ-
οντα λίμβρος, μήκους 30 ποδῶν καὶ
πλάτους 1 ποδ. καὶ 9 δακτύλων
καὶ οὖρα δωδεκάκωπος ὁ βουλόμε-
νος ἀποσταθῆτω τῷ διοικητῇ Λε-
μησσοῦ ἢ τῷ Ἀρχιτελώνῃ Λάρνα-
κος.

Τῇ Τρίτῃ χωρικός τις ἐκ Μονα-
γρίου, Σοφοκλῆς λ ι ν ο β α μ β α
κ ο ς. ἐπυροβόλησε παρὰ τὴν μαν-
θραν τοῦ Λανίτην τινὰ, Γιωργῆν
ὀνομαζόμενον, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὗ-
τος ἐφράπισε τὸν ὑπερόπτην ἐκείνου!
Ἡ σφαῖρα συνέτριψε τὸ ὀστρούκκα-
τὰ τὴν ἄρθωσιν τοῦ γόνατος καὶ
ὁ πυροβοληθεὶς ἐπέζησε δύο ἡμέρας,
ἀγθεὶς δὲ εἰς τὸ ἐνταῦθα νοσοκο-
μεῖον ἀπέθανεν.

Καταγγελλομεν εἰς τὴν Ἀστυ-
νομίαν τὴν ἐξῆς πρῶτον. Χθὲς περὶ
ἡλίου δυσμᾶς διερχόμενοι μετὰ φι-
λων διὰ τῆς ὡς ἐκ τῶν βροχῶν κα-

ταστάτης βορβορώδους ὁδοῦ Βικτω-
ρίας, εἶδομεν προσερχόμενον διὰ τῆς
αὐτῆς ὁδοῦ ἐπὶ τοῦ δίφρου του, (ὃν
ἠνιόχει ὁ ἴδιος) τὸν κ. Φίσερ, ὅστις
ἄμα ἰδὼν τοὺς ἐν τῇ ὁδῷ ἐβίαστέον
ἵππον του καὶ ἠλαυνεν ἀνά κράτος,
καίτοι δ' ἐκεῖνοι παρεμέριζον δεξιὰ
καὶ ἀριστερὰ τῆς ὁδοῦ, ὁ διφορηλά-
της ἐξηκολούθει μαστίζων τὸν ἵπ-
πον του, καταδιώκων οἰονεὶ ἐπίτη-
δες τοὺς ἐν τῇ ὁδῷ, οὕτω δὲ τὸ μὲν
οἱ πασχοὶ τοῦ δίφρου, τὰ δὲ οἱ πόδες
τοῦ ἵππου του ἐρύπαναν διὰ τῶν
βορβορῶν τὰ φορέματα τῶν διαβα-
τῶν, ἐνῶ οὐδὲν τοιοῦτον θὰ συνέδοσι
νευ, ἂν ὁ ἵππος ἀριετο νὰ ὁδεύη ὡς
ὠδεύει. Πῶς δύναται νὰ χαρακτη-
ρισθῇ ἡ πράξις αὕτη τοῦ κ. Φίσερ;

Παρακαλεῖται ὁ ἐν Κερυνείᾳ κ.
Δ. Α. Μ. καὶ Α. Χ. Π. ὁ ἐν Πέλ-
λα-Παῖς κ. Χ: Χ: Χ: Σ. ὁ ἐν Θέρ-
μια κ. Χ. Χ: Μ. καὶ ὁ ἐν Ἀγ. Ἐ-
πικτήτῳ κ. Ο. νὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ
πληρώσωσι τὰς συνδρομὰς τῶν τοῦ
τε 1883 (ὁποιοῦφείλουσι) καὶ τοῦ 84
τῶ ἐν Κερυνείᾳ ἀξιότιμῳ ἐπιστάτῃ
τῆς «Ἀληθείας» ταῦτό παρακα-
λοῦνται νὰ πράξωσι πρὸς τὸν ἐν Λά-
πιθῳ ἐπιστάτην ὁ ἐν Λαπίθῳ κ. Χ.
Ι. Δ. ὁ ἐν Καραβᾷ αἰδέτιμ. Π. Δ.
Ο. (τὴν τε τοῦ 83 καὶ τοῦ 84) καὶ
ὁ ἐν Καραβᾷ ἐπίσης κ. Γ. Κ. Ἐλ-
πίζομεν ὅτι ἡ παράκλησις ἡμῶν θεί-
λει εἰσακουσθῆ ὑπὸ τῶν κ. κ. τού-
των, οἵτινες τακτικώτατα μίγροι
τοῦδε λαμβάνουσι τὸ φύλλον.

Ἡ Α. Π. ὁ Ἀγ. Κιτίου συντά-
ξας ἐπέστειλε τῇ Κυβερνήτῃ τὰ ἐ-
ξῆς πέντε νομοσχέδια ὅπως ὑπο-
βληθῶσιν εἰς τὴν προτεγεῖν σύνοδον
τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου:

1] Ἀπὸ τῆς 1]13 Μαρτίου 1885
πᾶσα ἀγοροπωλησία ἀκινήτων
κτημάτων γινομένη ἀνευ ἐπισήμων
τίτλων δὲν φέρει νόμιμον κῶρας.

2] Εάν όμως το πωλητής λαβών το αντίτιμον δυστροπή να προσέλθῃ ὅπου δεῖ καὶ ποιήσῃται τὴν δέουσαν κατάθεσιν πρὸς ἕκδοσιν τῶν τίτλων, ἐξαινεγάζεται νόμιμως ὑπὸ τοῦ αγοραστοῦ, εἰάν οὗτος ἀποδείξῃ ὅτι ἡ πώλησις ἐγένετο κατὰ τοὺς εἰθισμένους ἐν τῇ νῆσῳ τύπους ἐνάγων αὐτὸν ἐν τὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς αγοροπωλησίας.

3] Πασαὶ αἱ τοιαῦται πωλήσεις αἱ γινόμεναι πρὸ τῆς 1]13 Μαΐτιου 1885 καὶ ἀποδεικνυόμεναι δι' ἐγγράφου ἰδιωτικοῦ ἢ ἀναμφισβητάτου μαρτυρίας ἔχουσι νόμιμον κύρος, ἀλλ' ὀφείλει ὁ αγοραστής να προσαγάγῃ τὸν πωλητὴν ἢ δυστροποῦντα να τὸν, ἐνάξῃ ἐν τὸς 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως οὗ παρόντος νόμου ὅπως γένησιν τὰ δέοντα πρὸς ἕκδοσιν τῶν ἐπισημῶν τίτλων.

[ἔπονται ἄλλα 4 νομοσχέδια.]

Καταχωρίζομεν κατωτέρω διατριβὴν σύντομον ὁμογενοῦς καίσυμπολίτου φιλοπάτριδος περὶ τῶν ἐν Συρία παρεπιδημούντων ἢ καὶ αὐτοχθόνων Ἑλλήνων καὶ ὀρθοδόξων.

Μανταχοῦ, ὅπου ὑπάρχει γωνία ἑλληνικὴ οἱ παρεπιδημούντες φροντίζουσι να οἰκοδομήσωσι ναὸν τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ἐν ᾧ να δοξολογῶσι τὸν Ὑψίστον, ἀμα ἐνα ἰδρῶσιν ἑλληνικὸν σχολεῖον πρὸς διδασκῆται τῶν τέκνων ἑκ τῆς διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἀποδεικνύοντες οὕτω ὅτι μέμνηται τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Δυστυχῶς δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ ἐν Συρία. Οὐδέποτε ἐσκέψαντο οἱ κατὰ κεροὺς ἐκεῖν οἰκοῦντες Ἕλληνες ἰδίᾳ τῆς πόλεως Βηρουττοῦ, ὅπου εἶναι ὄχι ὀλίγοι, να οἰκοδομήσωσιν ἑλληνικὸν ναὸν ἐμικρὸν δημοτικὸν σχολεῖον, ὅπως εἰς αὐτὸ φοιτῶσι τὰ ἑαυτῶν τέκνα ἢ μάθωσι τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν γραμμάτων τοῦλάχισον. Τί ποιοῦσι σήμερον νομίζετε οἱ εὐποροῦντες Ἕλληνες; προμηθεύονται Ἕλληνα διδάσκαλον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἵνα διδάξῃσι τὰ ἑαυτῶν τέκνα τὰ πρῶτα στοιχεῖα ἢ εἴτα

τὰ κλείουσιν εἰς τὸ ἐν Βηουττῆ ἀμερικανικὸν σχολεῖον ἢ τὰ ἀποσέλλουσιν εἰς τὴν Αὐτοῦριαν (Ἀραβικὸν σχολεῖον) ἵνα μάθωσι τὴν Γαλλικὴν ἢ Ἀραβικὴν ἢ περὶ τῆς μητρικῆς γλώσσης ἐλάχιστα φροντίζουσιν. Οἱ δὲ ἄποροι Ἕλληνες ἀναγκάζονται νὰ ἀποσέλλωσι τὰ ἐαυτῶν τέκνα εἰς τὰ ἀραβικὰ σχολεῖα, ἐν οἷς ἐκμανθάνονται τὴν ἀραβικὴν ἀποβάλλουσι τὴν πατρῶαν γλῶσσαν ἢ ὡς ἰδίαν τὴν ἀραβικὴν ἐκλαμβάνουσιν· οὕτω δὲ καὶ ὀλίγον ἀπόλλυται ἡ ἑλληνικὴ. Οἱ χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι Σύροι δὲν ἀγαπῶσι πῶς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἢ ἐνεκα τοῦτου οὐδέποτε ἐφρόντιζαν νὰ συζητήσωσιν ἑλληνικὸν σχολεῖον, καίτοι ἐκ τοῦ ἑλληνισμοῦ πολλὰ ἀγαθὰ ἐπρόσθησαν. Εἶναι ἀνάγκη λοιπὸν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διὰ τῶν προξενικῶν ἀρχόντων νὰ ἐνεργήσῃ νὰ συζηθῶσι σχολεῖα ὅπως ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα διαδοθῇ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν ἢ ἀποδείξωμεν ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι πάντοτε ἢ πάντοτε. Εἶναι ἀνάγκη νὰ καταβληθῇ προσπάθεια ὅπως καταστῇ κατὰ ὄφελον τὸ συμφέρον αὐτῶν ἢ διεγερθῇ τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα. Ἡ δὲ πρὸς τοῦτο ἐνέργεια οὐδὲν ἔστι δυσχερὴς εἰς πολλὴν διευτελοῦσιν ἐπικοινωνίαν τῆς Συρίας πρὸς τὴν Κύπρον.

ΓΡΗΓ. Ν. ΚΥΖΙΑΗΣ

Πρὸς τὸν Ἀξιότ. Κ. Συντάκτην τῆς "Ἀληθείας"

Ἐν τῷ ὑμετέρῳ φύλλῳ τῆς 22)3ης Ἰανουαρίου 1885 κατεχωρίσατε ἀνταπόκριτίν τινα προκαλοῦσάν με εἰς ἀπάντησιν.

Θὰ δυνήθω νὰ ἀποδείξω ἐνώπιον τῶν δικαστῶν, ὅτι ὁ κ. Θεοχάρης Κωνσταντινίδης μονόχειρ ἢ ἔχει ἀσθενῆ τὴν μνήμην, ἢ δὲν γνωρίζει ἀκριβῶς τί ἄλλοτε περὶ αὐτοῦ ἐδημοσίευσεν, ἢ τέλος ὅτι διὰ τῆς ὁμολογίας αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς, πρὸς τὴν σύνταξιν τοῦ "Κυπριακοῦ Κήρυκος", πρὸς τὸν ἐν Λεμεσῷ Ἕλληνα προξενον, τὴν δημοσιευθεῖσαν ὑφ' ὑμῶν τῇ 3 Ἰανουαρίου, ἀναίρει τὴν ἀλήθειαν τῆς προτέρας τοῦ ἰδίου πρὸς ἐμὲ ὁμολογίας. Θὰ δυνήθω νὰ ἀποδείξω ἐν δι-

καπτηρίω ὁτιή γενομένη ὑπὸ Θεο-
χάρους πρὸς ἐμὲ καὶ ἄλλους μαρ-
τυρία περὶ τοῦ θησαυροῦ τοῦ ἐν
Κουρίω ναοῦ εἶναι ἀκριβῶς ὀρθή
καὶ ἀληθής. Θὰ ὀνηθῶ νὰ ἀπο-
δείξω ἐν δικαστηρίῳ ὅτι ὁ ἐπὶ τῆς
σκηνῆς τοῦ θεάτρου παρουσία-
σθεῖς ὑπὸ Louis Palma di Cesnola
θησαυρὸς τοῦ ναοῦ τοῦ Κουρίου καὶ
θησαυροφυλάκιον τοῦ ναοῦ τοῦ
Κουρίου εἶναι φαντάσματα γεννη-
θέντα μόνον ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ ἐφευ-
ροτοῦ καὶ ἴσως ἀκόμη ἐνυπάρχον-
τα ἐν αὐτῇ. Θὰ ὀνηθῶ νὰ ἀποδεί-
ξω τοῦτο καὶ εἰάν ἀκόμη ὁ Louis
Palma di Cesnola ἤθελε ὀνηθῆ νὰ
προμηθευσῆ πολλὰς 12ας τριού-
των φαινομένων μαρτύρων ἀνακου-
φίσεως. Πρὸς τούτοις εἰάν μηδένα
ἐγὼ ἤθελον ἔχει μάρτυρα, οὐδὲ αὐ-
τὸν τὸν Θεοχάρι, ἀλλ' οὗτος ἤδη
μεταβαλὼν γνώμην ὑπὲρ τοῦ μυθι-
στορήματος τοῦ L. P. di Cesnola ἢ
θελε μαρτυρήσῃ, οὐδέεις θὰ ἠδύνα-
το νὰ μεταβάλῃ τὸ γεγονός, ὅπερ
οὐδὲ ὑφ' ἐνὸς ἐικηγόρου δύναται
νὰ καταπολεμηθῆ ὅτι δῆλον ὁ θη-
σαυρὸς τοῦ ναοῦ τοῦ Κουρίου καὶ
τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ ναοῦ τοῦ
Κουρίου εἶναι πλάσματα τοῦ L.
P. di Cesnola καὶ οὐδὲν πλέον. Χά-
ριν προσωπικοῦ συμφέροντος τοῦ
Θεοχάρους εὐχομαί ἵνα αὗτος ἐν
τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς,
τὴν διεύθυνσιν τοῦ "Κήρυκος", καὶ
τὸν ἐν Λεμησσῶ "Ἑλληνα πρόξε-
νον, ὁμολογίᾳ ἐπλανήθῃ, καὶ ὅπως
αἴτιον τούτου εἶναι παρανόησις
τις." Ὅτι ἐγὼ οὐδένα μάρτυρα ὑπὲρ
τῆς ἀποδείξεώς μου διὰ τὴν φαν-
τασίαν τοῦ Louis Palma di Cesnola
περὶ τοῦ θησαυροῦ τοῦ Κουρίου
δὲν ἔχω ἀνάγκην, ἐδημοσίευσαι ἤδη
πρὸ πολλοῦ εἰς L' Homme (Paris
1884 No 18 Σελὶς 571) περιοδικὸν
σπουδαῖον περὶ Ἀνθρωπολογίας
διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ περιφημο-
τάτου Gabriel de Mortille. Μοὶ εἶ-
ναι ἐπιθυμητὸν διὰ τε τὸ συμφέ-
ρον τῆς ἐπιστήμης καὶ Ν. Κύπρου
ὅπως ἀποδείξῃ ἐνταῦθα διὰ τοῦ
δικαστηρίου πᾶν ὅ,τι καλὸν ἢ κα-
κὸν προσήλθεν ἐκ τοῦ Louis Palma
di Cesnola. Τότε θὰ ἀποφασισθῇ
ὁ καιρὸς εἰάν ὁ ἐλεγχὸς μου ἦτο δί-
καιος, ἢ ὄχι. Ὁ Κύριος Louis Palma
di Cesnola εἰάν ἐνόμιζεν εἰαυτὸν ἀ-
θῶνον ἔπρεπεν ἀντὶ μετ' ἀπρεπεσά

του τρόπου να αν-επεξέλθη κατά
των λεγομένων και του προσώπου
ημών, να με-ελέγξη δια πραγμά-
των και του δικαστηρίου. Προς ώ-
φέλειαν τῆς ἐπιτήρησις ἐπιθυμῶ
πολύ ὅπως ὁ L. P. di Cesnola με-ε-
ναγάγη εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο
ὅε ἀπαιτεῖται καὶ τὸ ἐμὸν συμφέρον,
διότι χροῖματα ὁ καιρὸς.

Max Ohmfalsch Richter

Βασιλῆ τῆ. 4. Ἰανουαρίου 1885.

Πρὸς τὴν Σύστασιν τῆς "Ἀληθείας"

Ἐν τῷ 43ῳ φύλλῳ τῆς ἐν Λεμεσῶ
ἐκδομένης πολιτικοσατυρικῆς ἐφημερί-
δος "Σάλπιγγος", ἀνεγνωμεν διατριβὴν
περιηγητοῦ τινος ὑπὸ τὴν ὑπογραφὴν "εἰς
διαβάτην" ὅστις, ὡς γράφει, "κατὰ κα-
λὴν συμπτῶσιν παριυρέθη κατὰ συνέχειαν
μάλιστα ἢ εἰς τινὰ χωρία, ἄτινα ἢ Α. Μα-
καριότης περιήρατο". Ὁ εἰρημένος λοι-
πὸν διαβύτης περιγράφει ἐν τῇ διατριβῇ
αὐτοῦ τὴν κατάστασιν τῶν σχολείων, τὴν
διαγωγὴν τῶν διδασκάλων, ἢ τὰς προού-
δους τῶν μαθητῶν ὅσων χωρίων διήλθε.
Μετ' ἐκπλήξεως εἶδομεν ἢ περὶ τῆς Σχο-
λῆς τοῦ χωρίου ἡμῶν (ἢ ὅποια, ὡς γνω-
στὸν, συντηρεῖται ὑπὸ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Κυ-
πριακῆς Ἀδελφότητος, εἰς ἣν ἢ κηρύττο-
μεν τὰς ἀπειθούς ἡμῶν εὐγνωσύναν) ὅ-
τι ὁ διευθύων τὴν σχολὴν ταύτην κύριος
N. Θ. Παυλίδης ἔκαμε πολλὰ πρὸς τὴν
Α. Μακαριότητα παράπονα, ὅτι οἱ γονεῖς
δὲν ἀφίνουσι τὰ τέκνα των νὰ φητῶσι τα-
κτικῶς, ἢ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐγίναν ἢ αἰ-
δέουσαι πρόοδι.

Χάριν δέ τῶν δὲ τὴν σχολὴν ταύτην ἐνδια-
φερομένων γράφομεν πρὸς γινῶσιν αὐτῶν
πάντα τὰ διατρέξαντα, τὰ ὅποια ὁ διαβά-
της ἠγνόει, ὡς φαίνεται, ἢ γινώσκων ἀπε-
ποιήθη ἐν τῇ διατριβῇ αὐτοῦ νὰ γράψῃ.
Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ὁ διδάσκαλος ἔ-
καμε πολλὰ κατὰ τῶν χωρίων παράπονα.
Ἄλλὰ τὰ αὐτὰ ἢ πλέον δίκαια παράπονα
ἔκαμιν πρὸς τὴν Α. Μ. ἢ οἱ χωρικοὶ κα-
τὰ τοῦ διδασκάλου, διὰ τὰς καθημερινὰς
αὐτοῦ ἀπουσίας τοτὲ μὲν εἰς Λεμεσὸν ἢ
Λίμνακα, ἄλλοτε δὲ εἰς κυνήγιον ἢ εἰς τὰ
πῆριξ χωρία.

Εἰς τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὅποιας ἐν
τῇ διατριβῇ αὐτοῦ ὁ διαβάτης ποιεῖ περὶ
τῆς ἐλλείψεως πολλῶν διδασκάλων, ὅτι

δὲν συχναζοῦν εἰς τὰς ἐκκλησίας κατὰ τὰς
Κυριακάς ἢ ἐπίσημους ἑορτάς, ἢ ὅτι δὲν
φυλάττουσι τὰς γενεμισαίνας κητείας καὶ
τοῦτα σκανδαλίζει πολὺ τοὺς χωρικούς,
ἀπαντῶμεν ὅτι οἱ Βασιλιῶται δὲν σκανδα-
λίζονται ἀπὸ τὰ τοιαῦτα εἰσὶ ἕκαστος ἀν-
θρώπος ἐπλάσθη ἐλευθερίας, ἢ αὐτεξουσί-
ας· ὥστε ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ περιο-
ρίσῃ ἢ νὰ περιφρονῇ τὴν ἐλευθερίαν, ἢ
τὴν αὐτεξουσιότητα τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου,
ἢ ὁ θεὸς τοῦ εἶδωσιν. Ὅσον δὲ περὶ κητεί-
ας, ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέγει "Ὁ ἐσθίων
τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω, ἢ ὁ μὴ
ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ χρινίτω" τὸ μῖσον
σκανδαλίζοντος χωρικούς εἶναι. α'. ὅταν
βλῖπῶσι τοὺς διδασκάλους μεθοκοποῦ-
τας ἢ χαρτγράφοντας ἐν τοῖς κατηκίσει-
καὶ β'. ὅταν διὰ τῆς κίχης αὐτῶν συμπε-
ριφορὰς γίνονται παραίτιοι παρατραγω-
δῶν, ὑβρίζοντες ἀναφανδὸν πρόσωπα, τὰ
ὅποια ὡς διδάσκαλοι ἐτρέπε νὰ σίβωνται
ἢ νὰ ἀγαπῶσι. Ταῦτα, κύριε συντάκτη,
παρακαλῶ καταχωρήσατε ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς
φίλης "Ἀληθείας", χάριν τῆς ἀληθείας ἐ-
τῶν ἐνδιαφερομένων.

Εἰς ἐκ τῶν τῆς Ἐπιτροπῆς.